

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 23/23	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	I. W.	w okresie od 30 kwietnia 2012 r. do dnia 15 lutego 2017 r. w S. woj. (...), pełniąc obowiązki, a od 28 lutego 2014 r. funkcję Kierownika Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w S. (zwany dalej: SP	

ZOZ w S.), który używa nazwy Dyrektor, będąc odpowiedzialną na podstawie ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej do zarządzania ww. podmiotem leczniczym nie będącym przedsiębiorcą, a także będąc uprawnioną i zobowiązaną na podstawie Statutu i Regulaminu Porządkowego, a następnie Regulaminu Organizacyjnego ww. Zakładu do kierowania samodzielnie jego działalnością i podejmowania samodzielnych decyzji, zwłaszcza w zakresie sprawowania nadzoru nad jego działalnością, przestrzegania zasad racjonalnego gospodarowania oraz stosowania rachunku ekonomicznego, zarządzenia majątkiem i sprawami wynikającymi z bieżącej działalności, a nadto do składania oświadczeń woli w zakresie praw i obowiązków majątkowych i zobowiązaniowych ww. Zakładu, działając umyślnie, z zamiarem bezpośrednim, nie dopełniła ciężących na niej obowiązków oraz nadużyła udzielonych uprawnień wynikających z ww. Ustawy i ww. przepisów wewnętrznych, w ten sposób, iż posiadając wiedzę o: wysokości nieopłaconych przez Narodowy Fundusz

Zdrowia (...) Oddział Wojewódzki w P. (zwany dalej: (...) w P.) świadczeń SP ZOZ w S. udzielonych ponad kwoty zobowiązań (limitów) wynikających z zawartych z (...) w P. umów o udzielenie świadczeń opieki zdrowotnej wykonanych w latach 2010 - 2013 tzw. nadwykonań, terminach ich wymagalności, terminach przedawnienia roszczeń z tego tytułu, a także, iż (...) w P. nie uznaje zapłaty za tego typu świadczenia, nie podjęła ani nie poleciła podjęcia wymaganych w tej sytuacji działań w celu dochodzenia od (...) w P. zapłaty za ww. świadczenia, wykonane przez SP ZOZ w S. w latach 2010 - 2013, w łącznej kwocie 2 035 832, 48 zł, w szczególności nie wystąpiła do sądu o: zasądzenie od (...) w P. na rzecz SP ZOZ w S. kwot wynikających z wykonania ww. świadczeń, bądź z wnioskami o zawezwanie do próby ugodowej w tym przedmiocie, ani też nie poleciła takiego wystąpienia, które to działania samoistnie przerwałyby bieg przedawnienia roszczeń, zaniechując w ten sposób ich dochodzenia i ostatecznie doprowadzając do niemożności dochodzenia roszczeń w późniejszym

okresie, wobec ich przedawnienia, i tak:

- z końcem dnia 15 lutego 2014 r. - z tytułu świadczeń wykonanych przez SP ZOZ w S. w okresie od 01.01.2010 r. do 31.12.2010 r. w kwocie łącznej 476 913,47 zł, w tym z zakresu leczenia szpitalnego nr umowy (...) w kwocie 444 171,24 zł oraz z zakresu ambulatoryjnej opieki specjalistycznej nr umowy (...) w kwocie 32 742,23 zł
- z końcem dnia 15 lutego 2015 r. - z tytułu świadczeń wykonanych przez SP ZOZ w S. w okresie od 01.01.2011 r. do 31.12.2011 r. w kwocie łącznej 952 650,89 zł, w tym z zakresu leczenia szpitalnego nr umowy (...) w kwocie 549 872,31 zł, z zakresu leczenia szpitalnego - chemioterapia nr umowy (...) w kwocie 345 576,00 zł, z zakresu ambulatoryjnej opieki specjalistycznej nr umowy (...) w kwocie 47 610,58 zł oraz z zakresu leczenia ambulatoryjnego świadczenia diagnostycznego kosztochłonnego nr umowy (...) w kwocie 9 592,00 zł

- z końcem dnia 15 lutego 2016 r. - z tytułu świadczeń wykonanych przez SP ZOZ w S. okresie od 01.01.2012 r. do 31.12.2012 r. w kwocie łącznej 603 540,66 zł, w tym z zakresu leczenia szpitalnego nr umowy (...) w kwocie 540 228,00 zł, z zakresu ambulatoryjnej opieki specjalistycznej nr umowy (...) w kwocie 60 315,66 zł oraz z zakresu leczenia ambulatoryjnego świadczenia diagnostycznego kosztochłonnego nr umowy (...) w kwocie 2 997,00 zł
- z końcem dnia 15 lutego 2017 r. - z tytułu świadczeń wykonanych przez SP ZOZ w S. okresie od 01.01.2013 r. do 31.12.2013 r. w kwocie łącznej 2 727,46 zł w tym zakresie leczenia ambulatoryjnego świadczenia diagnostycznego kosztochłonnego nr umowy (...) w kwocie 2669,50 zł oraz z zakresu ambulatoryjnej opieki specjalistycznej nr umowy (...) w kwocie 57,96 zł,

którym to zachowaniem wyrządziła SP ZOZ w S., dla którego organem tworzącym jest Starostwo

		(...) szkodę majątkową w wielkich rozmiarach w wysokości co najmniej 2 035 832, 48 zł.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Czyny j/w:</p> <p>a) jednostką samorządu terytorialnego tworzącą Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w S. jest powiat (...), zgodnie z art. 46 ust. 1 ustawy z 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej (Dz.U. z t.j. nr 991 z 2023 r.) odpowiedzialność za zarządzanie podmiotem leczniczym niebędącym przedsiębiorcą ponosi kierownik, którym w ww. zakładzie w S. był dyrektor kierujący samodzielnie działalnością zakładu i reprezentujący go na zewnątrz;</p> <p>b) powołanie z dniem 30 kwietnia 2012 r. I. W. przez Zarząd Powiatu (...) na stanowisko pełniącej obowiązki dyrektora Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w S. na czas usprawiedliwionej nieobecności w pracy dyrektora K. S., przy czym stosunek pracy nawiązany został na podstawie umowy o pracę;</p> <p>c) uchwałą Zarządu Powiatu (...) z 3 października 2013 r.</p>	<ul style="list-style-type: none"> - statuty SP ZOZ w S.; - wskazana obok uchwała; - wskazana obok uchwała; -wskazana obok uchwała, - umowa o pracę; wskazana obok uchwała, - oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę; - wyjaśnienia oskarżonej I. W., - zeznania świadka J. B., - zeznania świadka J. W., - zeznania świadka R. M., - zeznania świadka M. R., - pisma SP ZOZ w S. skierowane do (...) w P. z 24.10.2017 r. (bez kwoty wskazanej w tym piśmie 2550 zł dot. świadczeń z zakresu anestezjologii i intensywnej terapii objętej ugodą z 27.02.2012 r.) i pismo z 26.01.2018 r., - pismo (...) w P. z 26 lutego 2018 r. adresowane do dyrektora SP ZOZ w S., w którym mowa o ww. ugodzie i przedawnieniu, 	<ul style="list-style-type: none"> k. 1870-1893; k. 24 akt osobowych – załącznik nr 1 do aktu oskarżenia k. 23 ww. załącznika k. 61 ww. załącznika k. 62 ww. załącznika k. 72 ww. załącznika k. 74 ww. załącznika k. 2282-2294v, k. 355-356 w zw. z k. 2293v-2294v, k. 553-555 w zw. z k. 2292v-2293v, k. 1261-1262 i 1547-1550 w zw. z k. 2296, k. 1261-1262 i 1547-1550 w zw. z k. 2298-2302, k. 145-149, 154-155, k. 152-153, k. 1382-1384 załącznika nr 4, tomy I do V, tomy I do III, k. 1199; 	

<p>powierzono I. W. dalsze pełnienie ww. obowiązków do czasu rozstrzygnięcia konkursu na stanowisko dyrektora;</p>	<p>- ww. ugoda, - załącznik nr 4 do aktu oskarżenia,</p>	<p>k. 1387-1399 załącznika nr 4; k. j/w;</p>
<p>d) uchwałą ww. organu z 27 lutego 2014 r. powołanie I. W. na stanowisko dyrektora SP ZOZ w S., a w dniu 28 lutego 2014 r. zawarcie umowy o pracę pomiędzy wskazanym zakładem opieki zdrowotnej reprezentowanym przez Zarząd Powiatu (...) a I. W. na czas określony od 28 lutego 2014 r. do 27 lutego 2020 r. na stanowisku wskazanego dyrektora w pełnym wymiarze czasu pracy, na podstawie ww. umów o pracę oraz przepisów ustawy z 15 kwietnia 2011 r. o działalności leczniczej I. W. była obowiązana do zajmowania się sprawami majątkowymi SP ZOZ w S.;</p>	<p>- załącznik nr 5 do aktu oskarżenia, - zestawienie nieopłaconych przez NFZ świadczeń za lata 2010-2015, - faktury odesłane przez NFZ z uwagi na wykonanie świadczeń nieratujących życia ponad limit wskazany w umowach zawartych z SP ZOZ w S.;</p>	<p>k. 238 załącznika nr 2, k. 237 ww. załącznika k. 1200-1241; k. 355-356 w zw. z k. 2293v-2294v, k. 545-546 w zw. z k. 2295-2296, j/w, j/w, j/w,</p>
<p>e) odwołanie I. W. z ww. stanowiska z powodu ciężkiego naruszenia przez pracownika obowiązków pracowniczych uchwałą Zarządu Powiatu (...) z 10 stycznia 2019 r. i jednocześnie złożenie z tą samą datą oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia na podstawie art. 52§1 pkt 1 Kodeksu pracy przez starostę i członka zarządu powiatu (...);</p>	<p>- ww. dokumenty oraz - wezwanie do zapłaty z 28.03.2013 r., - odpowiedź (...) w P., - dalsza korespondencja pomiędzy SP ZOZ w S. i (...) w P., - zeznania świadka J. B., - zeznania świadka A. N., - zeznania świadka J. W., - zeznania świadka R. M., - zeznania świadka M. R., - zeznania świadka M. K., - zeznania świadka R. S., - ww. wyjaśnienia oskarżonej;</p>	<p>j/w, j/w, j/w, k.1843-1847 w zw. z k. 2303-2304, k. 2322v-2326v, k. j/w; k. 1575-1772; k. 2237; k. 2251-2252.</p>
<p>f) udzielenie przez SP ZOZ w S. w okresie</p>	<p>- protokoły oględzin płyt DVD-R z przebiegu posiedzeń Rady Powiatu (...), Zarządu tego powiatu i Rady Społecznej SP ZOZ w S.;</p>	

od 2010 do 2013 roku świadczeń medycznych przekraczających kwotę zobowiązań (limitów) wynikających z umów zawartych z Narodowym Funduszem Zdrowia (...) Oddziałem Wojewódzkim w P. na łączną kwotę 2.035.832,48 zł, przy czym wszystkie te świadczenia stanowiły świadczenia nieratujące życia dla ubezpieczonych, ponadto termin przedawnienia roszczeń szpitala wobec NFZ jako związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej wynosi 3 lata zgodnie z przepisem art. 118 k.c. w brzmieniu obowiązującym w okresie do 9 lipca 2018 r. i uległy one przedawnieniu ww. terminie liczonym od 45 dnia po zakończeniu rocznego okresu rozliczeniowego (§ 23 rozporządzenia Ministra Zdrowia z 6 maja 2008 r. w sprawie ogólnych warunków umów o udzielanie świadczeń opieki zdrowotnej), a więc przedawnienie roszczeń SP ZOZ w S. wobec (...) w P. za 2010 r. nastąpiło 15 lutego 2014 r., za 2011 r. 15 lutego 2015 r., za 2012 r. 15 lutego 2016 r. i za 2013 r. 15 lutego 2017 r.:

- z końcem dnia 15 lutego 2014 r. - z tytułu ww. świadczeń wykonanych przez SP ZOZ w S. w okresie od 01.01.2010 r. do 31.12.2010 r. na kwotę łączną 476 913,47 zł, w

- dane o karalności;
- wywiad środowiskowy sporządzony przez kuratora sądowego.

tym z zakresu leczenia szpitalnego nr umowy (...) w kwocie 444 171,24 zł oraz z zakresu ambulatoryjnej opieki specjalistycznej nr umowy (...) w kwocie 32 742,23 zł,

- z końcem dnia 15 lutego 2015 r. - z tytułu ww. świadczeń wykonanych przez SP ZOZ w S. w okresie od 01.01.2011 r. do 31.12.2011 r. w kwocie łącznej 952 650,89 zł, w tym z zakresu leczenia szpitalnego nr umowy (...) w kwocie 549 872,31 zł, z zakresu leczenia szpitalnego – chemioterapia nr umowy (...) w kwocie 345 576,00 zł, z zakresu ambulatoryjnej opieki specjalistycznej nr umowy (...) w kwocie 47 610,58 zł oraz z zakresu leczenia ambulatoryjnego świadczenia diagnostycznego kosztochłonnego nr umowy (...) w kwocie 9 592,00 zł,

- z końcem dnia 15 lutego 2016 r. - z tytułu świadczeń wykonanych przez SP ZOZ w S. okresie od 01.01.2012 r. do 31.12.2012 r. w kwocie łącznej 603 540,66 zł, w tym z zakresu leczenia szpitalnego nr umowy (...) w kwocie 540 228,00 zł, z zakresu ambulatoryjnej opieki specjalistycznej nr umowy (...) w kwocie 60 315,66 zł oraz z zakresu leczenia ambulatoryjnego świadczenia diagnostycznego

kosztochłonnego nr umowy (...) w kwocie 2 997,00 zł,

- z końcem dnia 15 lutego 2017 r. - z tytułu świadczeń wykonanych przez SP ZOZ w S. okresie od 01.01.2013 r. do 31.12.2013 r. w kwocie łącznej 2727,46 zł w tym zakresie leczenia ambulatoryjnego świadczenia

diagnostycznego

kosztochłonnego nr umowy (...) w kwocie 2669,50 zł oraz z zakresu ambulatoryjnej opieki specjalistycznej nr umowy (...) w kwocie 57,96 zł;

g) kierowanie przez I. W. do (...) w P. wezwań o zapłatę ww. należności z tytułu realizacji ponad limit umów (m.in. 24.10.2017 r., 28. (...)), które spotykały się z odmową realizacji przez fundusz, który wskazywał, że zapłata za świadczenia wykonane ponad limit określony umową jest zasadna jedynie w przypadku świadczeń ratujących życie, oskarżona nie kierowała natomiast przedmiotowych roszczeń na drogę sądową;

h) podczas posiedzeń Rady Społecznej SP ZOZ w S. I. W. informowała o wysokości niesfinansowanych przez NFZ nadwykonań i o braku możliwości odzyskania środków nawet

na drodze sądowej (k. 1578);			
i) niekaralność oskarżonej;			
j) pozytywna opinia środowiskowa posiadana przez oskarżoną.			
1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
	xxx	xxx	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
xxx	xxx	xxx	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
Fakty: f, g; fakty f, g; fakt g; fakty f, g; fakty j/w; fakty j/w;	- wyjaśnienia oskarżonej I. W. - zeznania świadka J. B.; - zeznania świadka A. N.; - zeznania świadka J. W.; - zeznania świadka R. M.;	Na wstępie należało wskazać, iż wyżej przytoczone ustalenia faktyczne były w niniejszej sprawie w zasadzie bezsporne, nie ulega wątpliwości, iż szpital w S. w okresie od 2010 do 2013 roku wykonał świadczenia medyczne przekraczające	

fakt g;

j/w;

fakty a-j.

- zeznania świadka M. R.;

- zeznania świadka M. K.;

- zeznania świadka R. S.;

- dowody z dokumentów wskazanych w pkt 1.1 w postaci dokumentów założycielskich i organizacyjnych szpitala, pism, uchwał, umów, ugód, faktur, zestawień, w tym zawartych w załącznikach nr 1, 4 i 5 do aktu oskarżenia oraz danych o karalności i wywiadu środowiskowego oraz protokołów oględzin płyt DVD-R z przebiegu posiedzeń Rady Powiatu (...), Zarządu tego powiatu i Rady Społecznej SP ZOZ w S..

limity określone w umowach zawartych z Narodowym Funduszem Zdrowia Wielopolski Oddział Wojewódzki w P. i w związku z tym nie otrzymał zapłaty za przedmiotowe świadczenia, nie budzą wątpliwości również ilości tych świadczeń i ich wycena ustalona na podstawie dokumentów (choć nie ustalono uzasadnionych kosztów związanych z wykonaniem tych świadczeń), także to, iż były to tzw. świadczenia nieratujące życia, tj. nie objęte ustawowym obowiązkiem realizacji przez świadczeniodawcę, bezsporny był również fakt przedawnienia roszczeń szpitala powstałych w ww. okresie w terminie trzy letnim od dnia ich wymagalności;

sporna pozostaje więc jedynie kwestia oceny zachowania oskarżonego polegającego na nie podjęciu próby sądowego dochodzenia tych roszczeń przez przyzmat znamion zarzucanego jej czynu z art. 296§1 i 3 k.k., tj. czy wyczerpała ona znamiona ustawowe tego przestępstwa, okoliczności te zostaną opisane niżej;

przechodząc do oceny wiarygodności wyjaśnień oskarżonej: sąd uznał je za wiarygodne, ponieważ po pierwsze były w zasadzie zgodne z pozostałym materiałem dowodowym,

w szczególności z dokumentami w postaci korespondencji prowadzonej pomiędzy SP ZOZ w S. a (...) w P., umów, aneksów i ugód zawartych pomiędzy tymi podmiotami; powtórzyć przy tym należało, iż oskarżona nie kwestionowała ww. ustaleń faktycznych, podnosiła jedynie, iż dochodzenie nadwykonań limitów planowych na drodze sądowej było niemożliwe, były to roszczenia niezasadne (k.2283); w tej ostatniej kwestii sąd uznał, iż w świetle orzeczenie Sądu Okręgowego w P. (...) wydanego w sprawie XVIII C 1335/16 na skutek pozwu złożonego przez Wojewódzki Szpital (...) w K., szeroko opisanego w uzasadnieniu aktu oskarżenia, dochodzenie przedmiotowych roszczeń z nadwykonań limitów planowych chociażby częściowe było możliwe, jednakże samo wniesienie pozwu lub zawezwanie do próby ugodowej nie gwarantowało, iż roszczenia te zostaną skutecznie wyegzekwowane i to w całej kwocie zarzuconej w akcie oskarżenia, przecież nawet w ww. sprawie wyrok wydany w pierwszej instancji został uchylony i postępowanie umorzone przez Sąd Apelacyjny w P. (...) z powodu ugody, która z pewnością nie obejmowała

całego roszczenia, a ponadto – co istotniejsze – orzecznictwo sądowe w kwestii nadwykonań nie jest jednolite, istnieje szereg orzeczeń oddalających roszczenia szpitali w tym zakresie, orzecznictwo to zostało niedostrzeżone w wyjątkowo obszernym uzasadnieniu aktu oskarżenia, a okoliczność ta powoduje, w ocenie sądu, iż szkoda szpitala była jedynie hipotetyczna, roszczenie być może mogło być zasądzone, nie ma jednak w tym zakresie żadnej gwarancji pewności, a tylko w wówczas oskarżonej możliwe byłoby przypisanie zarzucanego jej czynu (VIDE: wyrok Sądu Apelacyjnego w P. (...) z 28 czerwca 2013 r., II AKa 37/13), okoliczności te zostaną jeszcze niżej omówione;

zeznania wskazanego obok świadka (starosty powiatu (...)) zasługiwały na przymiot wiarygodności, były bowiem spójne, konsekwentne i zgodne z ww. dokumentami, dodać jednak należało, iż relacja tego świadka była ogólna, nie potrafił on podać szczegółów dotyczących niniejszego postępowania karnego, zarówno dotyczących wielkości i ilości tzw. nadwykonań, ich wartości, jak i korespondencji prowadzonej przez skarżoną z osobami

reprezentującymi NFZ oraz umów i ugód zawieranych przez szpital dot. świadczeń medycznych;

świadek ta pracowała jako radca prawny w SP ZOZ w S., ale po zwolnieniu z tej placówki oskarżonej, świadek nie zna I. W. jednak dobitnie podała, iż o wypłatę świadczeń ratujących życie szpitale występowały na drogę sądową, a co do planowych trzymały się kontraktów (k. 2295), wiarygodność tych zeznań nie budziła wątpliwości;

świadek ten, były pracownik (...) w P., wskazał jednoznacznie, iż większość spraw wytaczanych przez szpitale o tzw. nadwykonania planowe była rozstrzygana na korzyść funduszu – to jest oddalana, zeznania tego świadka były przekonujące, logiczne i konsekwentne, a przy tym zgodne z materiałem dowodowym w postaci dokumentów;

także zeznania wskazanej obok świadek były spójne i przekonujące, a przy tym zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie, w szczególności zeznaniami ww. świadków, wyjaśnieniami oskarżonej oraz dokumentami;

świadek M. R., były starosta (...), podał

okoliczności zgodne z relacjami ww. świadków i oskarżonej, znajdujące potwierdzenie w dowodach z dokumentów, jednocześnie zeznania tego świadka były stałe przy wielości przesłuchań i prawdopodobne w świetle zasad doświadczenia życiowego w zakresie powodów, jakie świadek wskazał, złożenia zawiadomienia o przestępstwie w niniejszej sprawie;

zeznanie wskazanej świadek były rzeczowe, spójne, konsekwentne i przekonujące, ponadto znajdowały oparcie w zasadach doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania, korespondowały też z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie;

wskazany obok świadek pełnił obowiązki dyrektora szpitala w S. od 10 stycznia 2019 r. do czerwca 2021 r., nie pamiętał on okoliczności związanych z zarzutem niniejszego aktu oskarżenia, ale podał jednocześnie, iż nie można powiedzieć, iż pani W. nie dochodziła pieniędzy, była wręcz znana w W., że to robiła, miała duży tupet (k. 2325v), ponadto świadek wskazał, iż droga sądowa była niepewna (k. 2324v), potwierdził też, że zdarzało się, iż sądy oddalały roszczenia

		<p>szpitali o nadwykonania i obciążane one (szpitale) były kosztami procesów (k. 2325v); zeznania te korespondowały z relacją świadka J. W., który wskazywał na większość rozstrzygnięć korzystnych dla NFZ oraz z wyjaśnieniami oskarżonej; sąd nie znalazł powodów, które uzasadniałyby podważenie wartości dowodowej zeznań świadka R. S. przesłuchanego na wniosek oskarżyciela publicznego (k. 2166); podobnej treści zeznania złożył też świadek L. S., były dyrektor Wojewódzkiego Szpitala (...) w K.;</p> <p>wartość dowodowa wskazanych dokumentów, ich autentyczność oraz prawdziwość treści w nich zawartych, nie była kwestionowana przez żadną ze stron niniejszego postępowania karnego, a i sąd nie znalazł powodów, aby czynić to z urzędu.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
<p>Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2</p>	<p>Dowód</p>	<p>Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu</p>	

<p>f, g; j/w; j/w; j/w; j/w.</p>	<p>- zeznania świadka Z. B. (k. 444-445 w zw. z k. 2302);</p> <p>- zeznania świadka A. W. (k. 483-484 w zw. z k. 2306v-2307);</p> <p>- zeznania świadka: J. K. (k. 549-551 w zw. z k. 2305v-2306);</p> <p>- zeznania świadków: H. P. (1) (k. 1837-1840 w zw. z k. 2297v-2298), W. M. (k. 1324-1327 w zw. z k. 2306), K. A. (k. 2307v), A. S. (k. 2308), A. O. (k. 2307v) i H. P. (2) (k. 2322v);</p> <p>- zeznania świadka L. S..</p>	<p>Zeznania wskazanej obok świadek, byłego pracownika NFZ, nie wniosły nic istotnego do niniejszej sprawy, zeznawała ona bowiem na inne okoliczności – braku lekarzy na oddziale położniczo – ginekologicznym SP ZOZ w S.;</p> <p>także te zeznania (kolejnego pracownika NFZ) nie miały istotnego znaczenia dla rekonstrukcji stanu faktycznego w niniejszej sprawie, została ona „wytypowana do przesłuchania”, a wiedzę czerpała jedynie z dokumentów;</p> <p>zeznania wskazanej obok świadek należało uznać również za nieistotne w niniejszej sprawie;</p> <p>także zeznania wskazanych obok świadków nie miały istotnego znaczenia dla rekonstrukcji stanu faktycznego w niniejszej sprawie;</p> <p>wskazany obok świadek był w okresie od 2016 r. do 2021 r. dyrektorem (...) w K., zeznania jego nie dotyczyły w najmniejszym stopniu szpitala w S.; miały one więc niewielkie znaczenie dla ustalenia ww. faktów, świadek podał okoliczności dotyczące dochodzenia przez szpital w K. od (...) w P. należności za</p>	
---	---	--	--

		<p>nadwykonania, potwierdził bezsporną okoliczność, iż szpital nie mógł odmówić świadczeń ratujących życie i zdrowie, ponadto wskazał, iż po wydaniu wyroku, którego uzasadnienie szeroko powoływane była w uzasadnieniu aktu oskarżenia, zawarta została ugoda przewidująca zapłatę znacznie niższej kwoty, ale pewnej i w krótszym terminie, była to kwota znacznie niższa niż zasądzona wyrokiem uchylnym przez sąd II instancji (k. 2327v).</p>	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	xxxxx	xxxxx
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
xxxxx			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	xxxxx	I. K.

Zwięzłe o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
xxxxx			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	xxxxx	xxxxx
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
xxxxx			
#	3.4. Umorzenie postępowania	xxxxx	xxxxx
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
xxxxxxx			
#	3.5. Uniewinnienie	I	I. W.
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
Oskarżona zachowanie swoim nie wyczerpała znamion ustawowych zarzucanego jej przestępstwa z art. 296§1 i 3 k.k. Przepis art. 296§1 k.k. stanowi, iż odpowiedzialności karnej			

podlega osoba
zobowiązana na podstawie
ustawy, decyzji
właściwego organu lub
umowy do zajmowania się
sprawami majątkowymi
lub działalnością
gospodarczą osoby
fizycznej, prawnej albo
jednostki organizacyjnej
niemającej osobowości
prawnej, która przez
nadużycie udzielonych
jej uprawnień lub
niedopełnienie ciążącego
na niej obowiązku,
wyrządza znaczną szkodę
majątkową ww.
podmiotowi.

Nie ulega wątpliwości,
iż oskarżona I. W.
na podstawie powołanych
wyżej umów o pracę oraz
normy prawnej zawartej
w przepisie art. 46
ust. 1 ustawy z dnia
15 kwietnia 2011 r. o
działalności leczniczej (t.j.
Dz. U. z 2023 r., poz.
991) była zobowiązana
do zajmowania się
sprawami majątkowymi i
działalnością gospodarczą
SP ZOZ w S..

Wymieniona po pierwsze
nie nadużyła jednak
udzielonych jej uprawnień
oraz dopełniła ciążące na
niej jako na kierowniku
ww. jednostki obowiązki,
a po drugie nie
wyrządziła jakiegokolwiek
szkody majątkowej
szpitalowi w S..

Należy podkreślić, iż sama
możliwość dochodzenia
roszczeń nie oznacza,

iż rzeczywiście z całą pewnością zostałyby one zasądzone przez sądy cywilne I i II instancji.

Oskarżyciel publiczny powołał w uzasadnieniu aktu oskarżenia wyrok Sądu Okręgowego w P. (...) z dnia wydany w dniu 28 lipca 2017 r. w sprawie XVIII C 1335/16, którym zasądzono na rzecz szpitala w K. dochodzoną od (...) w P. kwotę z tytułu nadwykonań planowych świadczeń medycznych, a więc niewykonanych w ramach przymusu ustawowego dotyczącego świadczeń ratujących życie, orzeczeniem tym została uwzględniona w całości dochodzona kwota – 1799522,40 zł, jednak po złożeniu apelacji przez pozwanego powód cofnął pozew wraz ze zrzeczeniem się roszczenie z powodu zawarcia przez strony ugody pozasądowej, której treść nie została ujawniona, świadek L. S. wskazał jednak, że ugoda obejmowała kwotę znacznie niższą (k. 2327). Z zeznań co najmniej trzech świadków wynika więc, iż dochodzenie od NFZ zapłaty przez szpitale za tzw. nadwykonania planowe było co najmniej niepewne, większość takich procesów wygrywał płatnik – tj. fundusz (świadkowie J. W., R. S. i L. S.). Nie można też uznać, iż fakt cofnięcia pozwu ww.

sprawie przez szpital w K. nie ma znacznie dla istoty niniejszego zarzutu (aktu oskarżenia) – karta 2018 akt. Wręcz przeciwnie ma to bardzo istotne znaczenie, w akcie oskarżenia prokurator zarzucił bowiem, oskarżonej spowodowanie s. na pełną kwotę 2035832,48 zł, z zeznań świadka S. wynika zaś, iż zawarł ugodę na znacznie niższą kwotę niż dochodzona i nieprawomocnie zasądzona, jeżeli byłaby to kwota nawet o 20 % niższa to, jeżeli oskarżyciel publiczny byłby konsekwentny powinien uznać, iż ww. świadek dopuścił się czynu z art. 296§1 k.k. przekraczając swoje uprawnienia, zawarł niekorzystną dla (...) w K. ugodę i spowodował tym szkodę majątkową na kwotę 359904,48 zł, jest więc niezrozumiałe z jakiego to powodu oskarżona I. W. miałyby skutecznie dochodzić całej kwoty 2035832,48 zł na rzecz szpitala w S., a świadek L. S. mógł zawrzeć ugodę na kwotę znacznie niższą (jak sam podał) od dochodzonej. Postawienie zarzutu w tym kształcie – w ocenie sądu – wynika z okoliczności, iż prokurator nie potrafił obliczyć szkody w żaden inny sposób, przyjął więc w tym zakresie najprostszą metodę. W ocenie sądu, szkoda ta ma jednak jedynie postać

hipotetyczną, ewentualną, w rzeczywistości więc oskarżona w ogóle jej nie wyrządziła.

Zdaniem Sądu, dla przypisania oskarżonej zarzucanego jej czynu należałoby ustalić, iż uzyskanie przez szpital w S. kwoty 2035832,48 zł granoczyło wręcz z pewnością, można sobie wyobrazić takie sytuacje, np. w sytuacji gdyby szpital sprzedał jakąś ruchomość i dysponował nieopłaconą fakturą VAT, uzyskanie zapłaty z takiej faktury jest pewne i nieskomplikowane, nie można tego jednak powiedzieć o roszczeniach wskazanych w zarzucie aktu oskarżenia.

Oskarżyciel publiczny uzasadnił akt oskarżenia treścią wyroku wydanego w sprawie XVIII C 1335/16 Sądu Okręgowego w P. (...). Pomijając okoliczność, iż wyrok ten został uchylony przez sąd II instancji, wskazać należy, iż w obrocie prawnym funkcjonują prawomocne wyroki prezentujące przeciwne stanowisko, i tak:

- wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie V ACa 1346/17 został utrzymany w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Warszawie oddalający

w całości powództwo szpitala w sytuacji faktycznej analogicznej do opisanej w niniejszej sprawie,

- wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z 6 września 2018 r., V ACa 1382/17,

jednocześnie w orzecznictwie zgodnie przyjmuje się, iż szpitalom przysługuje wynagrodzenie za ponad limitowe świadczenia w stanach nagłych (ratujących życie), jednakże jedynie w wysokości uzasadnionych kosztów ich udzielenia – co dodatkowo wskazuje, iż szkoda majątkowa wskazane w akcie oskarżenia nie tylko co do zasady, ale też co do wysokości jest jedynie ewentualna i w żaden sposób niewykazana (por. wyrok SN z 27 sierpnia 2015 r., III CSK 455/14, wyrok SA w Gdańsku z 17 września 2018 r., V ACa 667/17, 1 października 2018 r., V ACa 660/17, SA w Krakowie z 20 grudnia 2017 r., I ACa 671/17).

Ze wszystkich wyżej wskazanych wyroków wynika, że podmiotom świadczącym usługi medyczne przysługuje wynagrodzenie za wykonane świadczenia ponad limit, ale tylko w stanach nagłych i tylko w wysokości uzasadnionych kosztów.

W ocenie sądu, nie można więc zasadnie stwierdzić, iż roszczenie wskazane w akcie oskarżenia mogło być z prawdopodobieństwem graniczącym z pewnością dochodzone przez szpital w S. i to w całej wysokości wskazanej akcie oskarżenia.

Postępowanie takie mogło zakończyć się, na co wskazywali wyżej powołanie świadkowie, oddaleniem powództwa i poniesieniem przez szpital dodatkowych wielotysięcznych kosztów procesu.

Dodać należy, iż w akcie oskarżenia zawarte zostały inne oczywiste niespójności, a mianowicie zarzucono oskarżonej działanie umyślne z zamiarem bezpośrednim, a jednocześnie w uzasadnieniu aktu oskarżenia wskazano, iż wymieniona nie zasięgała opinii prawnych (k. 2070). Jeżeli oskarżona nie zasięgnęła opinii prawnych to znaczy, iż nie miała zamiaru popełnienia czynu zabronionego, a popełniła go jedynie na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, mimo że możliwość taką mogła przewidzieć – w domyśle po zasięgnięciu opinii prawnych. W ocenie Sądu, zasięganie opinii prawnych nic w

niniejszej sprawie by jednak nie zmieniło, opinia wskazać mogłaby jedynie na wyżej wskazane rozbieżności występujące w orzecznictwie i w razie jej rzetelnego sporządzenia niepewność ewentualnego rozstrzygnięcia sądowego.

Zachowanie oskarżonej, polegające na rezygnacji z sądowego dochodzenia należności z tytułu nad limitowych medycznych świadczeń planowych udzielonych przez szpital w S., w ocenie sądu, mieściło się więc w granicach dopuszczalnego ryzyka gospodarczego, tym samym nie nadużyła ona udzielonych jej uprawnień i dopełniła ciężących obowiązków. Należy podkreślić, iż wymieniona podejmowała szereg prób dochodzenia przedmiotowych należności od NFZ kierując wezwania do zapłaty, przesyłając faktury VAT. Rezultaty ewentualnego procesu sądowego były co najmniej niepewne. Nie można więc uznać, aby zachowanie I. W. było nieracjonalne i podejmowane bez dostatecznego usprawiedliwienia (por. komentarz do art. 296 K.K. pod red. W. Wróbla teza 62 i 64 oraz powołane tam orzecznictwo). W warunkach gospodarki wolnorynkowej szczegółowa regulacja obowiązków i uprawnień

podmiotów zajmujących się cudzymi sprawami majątkowymi lub działalnością gospodarczą może pozostawać w kolizji z zasadami racjonalnego gospodarowania. Takie ścisłe i niepozostawiające „luzu decyzyjnego” określenie uprawnień i obowiązków mogłoby prowadzić do naruszenia zasady swobody obrotu i oznaczałoby nadmierne skrepowanie w sytuacjach ryzyka, wymagających indywidualnego podejścia, niejednokrotnie niekonwencjonalnego.

Istnieje zatem konieczność pozostawienia podmiotom zajmującym się cudzymi sprawami majątkowymi lub działalnością gospodarczą swoistej swobody pozwalającej na podjęcie w sytuacjach nietypowych i ryzykownych decyzji lub określenie sposobu postępowania. Dlatego też w odniesieniu do przypadków niedookreślenia zakresu uprawnień i obowiązków jako dodatkowe kryterium należy przyjmować cywilnoprawną figurę wzorcowego „racjonalnego gospodarza”. W konsekwencji należy przyjąć, że „odpowiedzialności karnej z art. 296 k.k. podlega ten, kto mając świadomość konieczności dokonywania określonych czynności, wynikającą z zasad racjonalnego działania związanego z

charakterem pełnionej funkcji oraz wykonywanych czynności mających zapewnić trafność oraz prawidłowość realizacji postawionych zadań, nie wykonuje ich należycie wiedząc, że stanowią one podstawę ostatecznych rozstrzygnięć w zakresie szeroko rozumianego zajmowania się sprawami majątkowymi lub działalnością gospodarczą podmiotów wymienionych w tym przepisie i wyrządzając im znaczną szkodę majątkową (VIDE: teza 59 ww. komentarza).

W świetle powyższego nie ulega wątpliwości, iż oskarżona nie miała świadomości konieczności podjęcia czynności polegających na wystąpieniu do sądu o zasądzenie od NFZ ww. kwot lub zawezwaniu do próby ugodowej. Działania takie oskarżona zasadnie uznała za nieracjonalne, nieznajdujące oparcia w przepisach prawa, to jest bezpodstawne.

Reasumując: sąd uznał, iż zachowanie oskarżonej nie zawierało znamion czynu zabronionego i tym samym zgodnie z art. 17§1 pkt 2 k.p.k. w punkcie I wyroku uniewinnił I. W. od popełnienia zarzucanego jej czynu, to jest przestępstwa z art. 296§3 k.k. w zw. z art. 1 k.k.

<p>4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z podaniem sprawcy próbie</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
xxxxx	xxxxx	xxxxx	xxxxx
<p>5. Inne ROZSTRZYGNIECIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
xxxxx	xxxxx	xxxxx	xxxxx
<p>5.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
xxxxx			

7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
pkt II	W punkcie II wyroku kosztami procesu obciążono Skarb Państwa.	
6. Podpis		